Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

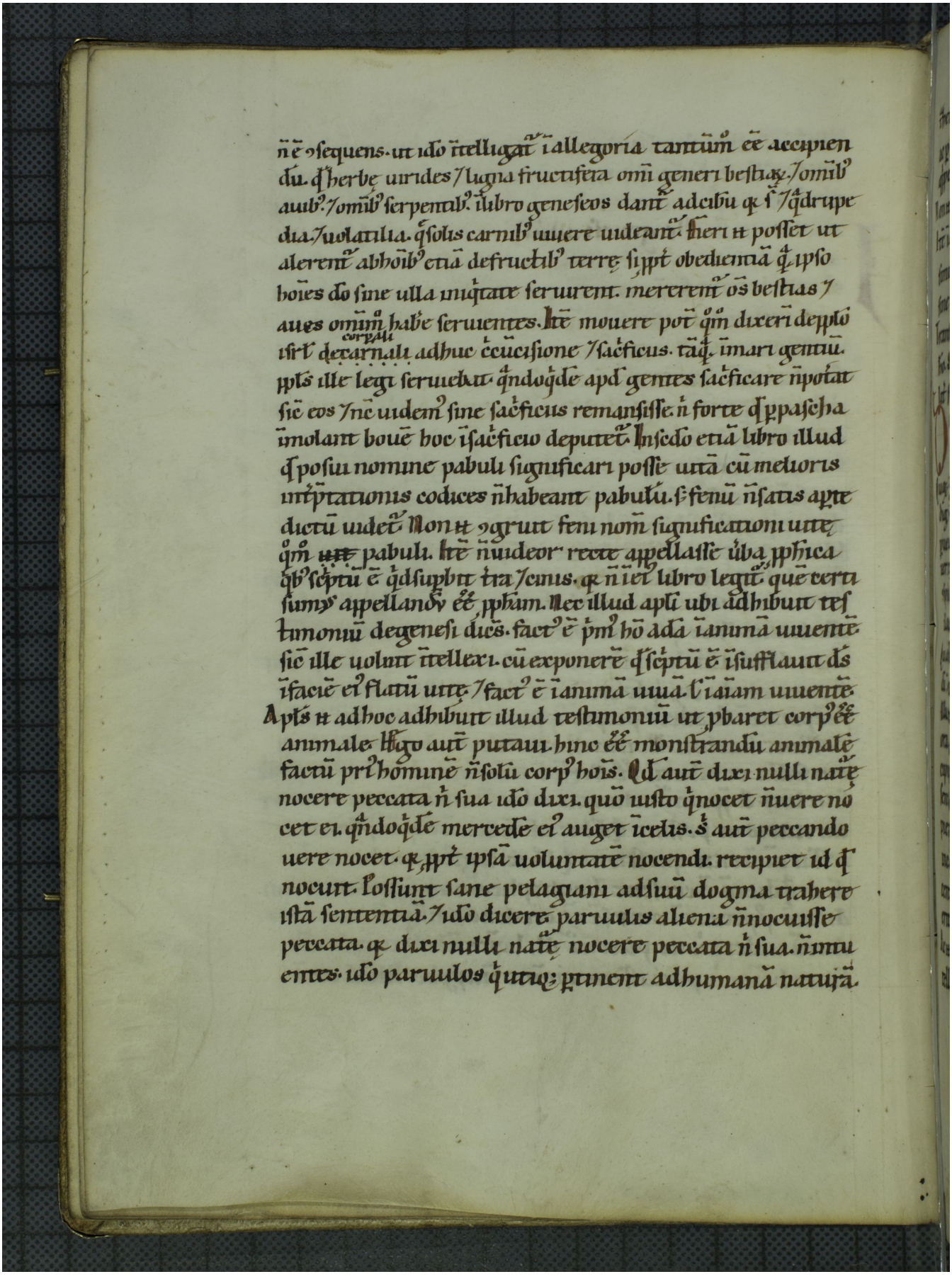

ñ ē ꝺsequens. ut ido ītelligat ī allegoria tantūm ēe accipien
du. q herbe uirides ⁊ ligna fructifera omī generi bestiaꝝ. ⁊ omib⁹
auib⁹. ⁊ omib⁹ serpentib⁹. ī libro geneseos dam adcibu q ſ ⁊ q drupe
dia. ⁊ uolatilia. q solis carnib⁹ uuere uideam. ſieri ꝯ posset ut
alerem abhoib⁹ etiā defructib⁹ terre ſ ippt obedientiā q ipso
hoies do sine ulla miqtate seruirem. mererem os bestias ⁊
aues omiū habe seruientes. hec mouere pot q̄m dicerī deppto
ſirt decarnali adhuc ēcrucifione ⁊ sacficus. tāq. īmari gentiu.
ipls ille legi seruebat. q̄ndoq de apd gentes sacficare ñpotat
sic eos ⁊ nc uidem sine sacficus remansisse. ñ forte q ppascha
īmolant boue hoc ī sacficio deputet. Insedo etiā libro illud
q posui nomine pabuli significari posse utā cū melioris
intptationis coduces ñ habeant pabulū. ſ fenū ñ satis apte
dictū uidet. Non ꝯ ꝺgruit feni nom significationi utte
q̄m utte pabuli. hec ñ uideor recte appellasse uba pphica
qb⁹ sēptū ē q dsupbit tra ⁊ cenus. q ñ ī ēt libro legit. que certa
sumꝰ appellanda ēe pphām. Nec illud apli ubi adhibuit tes
timoniū degenesi dicēs. fact ē pm hō ada īanimā uuentē
sic ille uolunt ītellexi. cū exponerē q sēptū ē ī sufflauit ds
īfacie ei flatū utte ⁊ fact ē īanimā uuā. ſ īaiam uuentē.
Apls ꝯ ad hoc adhibuit illud testimoniū ut pbaret corp ēe
animale. hugo aut putauit hinc ēe monstrandū animale
factū pr hominē ñ solū corp⁹ bois. Qd aut dixi nulli natę
nocere peccata ñ sua ido dixi. quo iusto q nocet ñuere no
cet ei. q̄ndoq de mercede ei auget īcelis. ſ aut peccando
uere nocet. q ippt ipsā uoluntatē nocendi. recipiet id q
nocuit. Possunt sane pelagiani adsuū dogma trahere
istā sententiā. ⁊ ido dicere paruulis alienā ñ nocuisse
peccata. q dixi nulli natę nocere peccata ñ sua. ñ mu
entes. ido paruulos q utuq; ptinent ad humanā naturā.